

Carsten Horn Hanssen
Samferdselsdepartementet
Carsten.Horn-Hanssen@sd.dep.no
Kopi til postmottak@sd.dep.no

Oslo 12/2 2016 (etter avtale)

Innspill vedrørende utkast til ny Taubanelov

1. Generelt

Alpinanleggenes landsforening har gjennomgått utkastet i styret og administrasjonen. Utkastet har også blitt sendt ut til medlemmene i foreningen.

ALF er i store trekk fornøyd med utkastet, som i store trekk bygger på nåværende lovgivning.

Alf er av den oppfatning at det er en fordel med en lov som i større grad enn i dag samler regler i samme lov.

Fordelene er omtalt av mange, og vil idet følgende ikke gis ytterligere kommentarer.

2. Om § 1-3, myndighet etter loven

Det er her henvist til svært mange forhold som det kan gis forskrifter om. Siden dette er omfattende burde det kanskje vært omtalt nærmere. Vi tenker her spesielt på

- f) Universell utforming
- g) ... taushetsplikt
- h) behandling av personopplysninger
- k) ...testing av rusmidler

Ved å gi en mer generell hjemmel for departementets forskriftskompetanse ville man muligens sett en viss tvil om rekkevidden av en slik hjemmel.

Utkastet legger for øvrig opp til at Departementet *blant annet* kan gi forskrifter om en del konkrete forhold.

Det er etter vårt syn slik at ved å liste opp eksempler på hva men kan gi forskrifter om vil dette kunne anses å være en lovregulering av forhold som strengt tatt ikke er behandlet nøye nok i forarbeider, høringsrunder etc.

Ofte vil nettopp det at det blir gitt en mer generell forskriftshjemmel kunne medføre en mer omfattende og betryggende saksbehandling knyttet til arbeidet med forskrifter på et senere tidspunkt.

3. Om kapittel 5, ruspåvirkning

Reglene om ruspåvirkning dette gjelder i hovedsak den enkelte ansatte.

Det er likevel slik at Taubanevirksomheten er ansvarlig for sikker drift, jfr utkastet § 2-1.

Det er politiet som fortar tester, jfr § 5-3. Taubanevirksomheten kan ikke selv teste eller be om testing. Det er nevnt noe om testing av ruspåvirkning i § 1-3, 2. ledd, pkt k).

De nye reglene kan sies å øke kravene til virksomheten, samtidig som muligheten for kontroll er begrenset. Ofte kan det være vanskelig å identifisere om personer er påvirket av alkohol, spesielt «dagen derpå».

Det er viktig at det finnes regler om ruspåvirkning i tilknytning til Taubanevirksomhet, som opplagt har store risikoelementer knyttet til seg. Mange skianlegg har opplagte egne regler knyttet til dette i ansettelseskontrakter og arbeidsinstrukser.

En klargjøring om regler for testing og forhold knyttet til ansvarsforholdet for virksomheten ved den ansattes brudd på reglene ville ha vært en fordel.

4. Om § 6-3, krav til naboeiendommer

Bestemmelsen er omfattende. Det kan være bra for virksomheten, men det er ikke uproblematisk å redusere andre eiendommers muligheter for utnyttelse i en slik grad. Det vil bli store diskusjoner knyttet til vilkåret om at taubanens eller omgivelsenes sikkerhet krever det, jfr § 6-3, 2. ledd.

I første ledd fremgår det at det uansett kan avtales eller reguleres at det bygges etc nærmere enn 20 meter.

Det vil da etter vårt syn bli en svært vanskelig diskusjon om det er virksomheten som ønsker noe, eller om det virkelig er sikkerhetshensyn som ligger bak.

Det er i tillegg en rekke muligheter for tiltak som objektiv sett balanserer sikkerhetsspørsmålene. Dette kan være planer ved brann og ulykker, gjerder, tunneller, skilting, lys, lyd etc.

Selv om denne regelen i utgangspunktet gir våre virksomheter gode rettigheter er det mulig at den er så uklar at den i praksis ikke løser mye.

Det er mulig at en slik regel i større grad passer for store installasjoner, men utkastet legger ikke opp til noen distinksjon her.

5. Om § 6-5, ekspropriasjon

Det kan gis tillatelse til ekspropriasjon av nødvendig grunn og rettigheter for anleggelse av taubane. I praksis har det eksistert store muligheter for ekspropriasjon også tidligere.

Et interessant spørsmål er om det kan gis slik tillatelse dersom spørsmålstillingen er fortsatt drift, f.eks ved oppsigelse av festeforhold. Videre er spørsmålet om hva som er nødvendig grunn og rettighet interessant.

Mvh

Camilla S Clausen

Camilla Sylling Clausen

Generalsekretær

Alpinanleggenes Landsforening

Alpinanleggenes Landsforening, tidligere Norske Skiheisers Forening er bransjeforeningen for alpinnæringen i Norge, og for det enkelte alpinanlegg. Viktige temaer for ALF er sikkerhet innenfor alt som har med ski og alpin skikjøring å gjøre enten det gjelder alpint, snowboard eller telemark, samt sikker transport med skitrekk, skiheiser og stolheiser

Foreningen har felles sekretariat med Norske Fjell som koordinerer vintermarkedsføringen for vinterdestinasjonene med en alpin profil. Det gjør selskapet til et kompetansesenter for vinterturisme i fjellregionen.

Foreningen ble stiftet i desember 1969 under navnet Norske Ski- og Fjellheisers Forening med 35 medlemmer. Formålet med stiftelsen var å samle selskap og firmaer som driver ski- og fjellheiser i et landsforbund.

Foreningens formål var å ivareta medlemmenes interesser innad og utad og å fremme et godt samarbeide medlemmene i mellom, hjelpe det enkelte medlem med råd og veiledning, og ta hånd om problem som krever samlet vurdering.

Selv om 36 år ikke kan sies å være spesielt gammelt, er ALF faktisk en av de eldre alpin bransjeforeningene i Europa.

I dag har foreningen 209 alpinanlegg og 38 leverandører som medlemmer. Totalt regner vi med at det finnes mellom 210-215 alpinanlegg i Norge med en eller flere skiheiser. ALF organiserer over 95% av den samlede alpinomsetningen.